

Verslag van het ISA-congres 2007

Catch the wave

De ISA probeert de jaarlijkse conferentie altijd in een aansprekende stad te houden. Voor 2007 is dat ruimschoots gelukt: Honolulu op het eiland Oahu, Hawaii. Ook KPB vaardigde een vertegenwoordiger af: Gerben Houweling. Hij doet verslag van zijn belevenissen in het land met de hoogste golven ter wereld en waar de stranden namen hebben als Pipeline en Blowhole.

GERBEN HOUWELING, KPB

De conferentie had de passende slogan *Catch the Wave of Global Arboriculture* en werd gecombineerd met vele *Board of Directors meetings* (vergaderingen met vertegenwoordigers van iedere *chapter*). De ISA wil heel graag dat deze *chapters* ook allemaal vertegenwoordigd worden, maar dat is voor bijvoorbeeld Europese *chapters* dikwijls te kostbaar. Het beleid van de ISA ten aanzien van niet-Amerikaanse *chapters* is de laatste tijd echter aan het veranderen. Een groot deel van de reis- en verblijfskosten wordt nu bijvoorbeeld vergoed. En zo is dit een mooie gelegenheid voor mij om af te reizen naar het tropische eiland om tussen de palmbomen de zaken omtrent ISA en KPB te

bespreken en de nieuwe issues in de wereldwijde boomverzorging te ontdekken.

Vallende handzaag

Na grote vertraging vind ik net op tijd de pendeldienst om de afloop van de *Workclimb* voor de mannen te zien. Deze vindt plaats in een gigantische *monkey tree*. Nederland wordt alleen vertegenwoordigd bij de vrouwen, door Gaby Kleuver. Naar eigen zeggen ging alles hartstikke goed, totdat de handzaag naar beneden viel. Jammer, maar ze heeft wel mooi in het tropische regenwoud geklommen! Bij de prijsuitreiking wordt ze zelfs naar voren geroepen

De Amerikanen hebben een vreemd beeld van Nederlanders

om een prijs in ontvangst te nemen: de *Spirit Of The Competition Award*.

Kettingzagen wegsnijten

Na de officiële opening van het congres (situatieschets: Amerikaans volkslied, hoogste (ex-)baas van de ISA omringd door buikdanseressen in een rieten rokje en met sambaballen, barbecue) breekt de eerste congresdag aan. Jim Skiera (*ISA Executive Director*) houdt een van de eerste presentaties. Hierin behandelt hij alle landen met bijbehorende chapters die hij afgelopen jaar bezocht. Zo ook Schaarsbergen. Voor een zaal met 500 bezoekers beschrijft Jim zijn bezoek aan het 25-jarig jubileumfeest van onze KP. De Amerikanen hebben (in geval ze dat nog niet hadden) nu echt een vreemd beeld van Nederlanders. De hele zaal lag dubbel bij het zien van mensen die kettingzagen zo ver mogelijk wegsnijten, als een gek op een rij gaten graven of met een bladblazer achter een bal aanrennen. Maar, zei hij, het was het leukste chapter-feest dat hij ooit heeft meegemaakt! (Binnenkort is de presentatie wellicht op een themadag te zien.)

Educational sessions en workshops

In drie dagen wordt er een ware presentatie- en workshop-marathon gehouden, met in totaal bijna 75 stuks. Het samenvatten van alle presentaties is onmogelijk, net zoals het bezoeken ervan tussen alle ISA-vergaderingen door. Hieronder een kleine greep met highlights.

Structural cells

Iedereen kent wel de boomkratten die her en der in Nederland onder de verharding liggen. Een nadeel ervan is het vullen ervan. Probeer de grond er maar eens goed in te krijgen door die kleine gaatjes. Een ander nadeel is dat de wortels compleet met de kratten vergroeien en dat ze – zonder de boom ernstige schade toe te brengen – niet verwijderd kunnen worden.

De leverancier van deze boomkratten heeft nu iets nieuws ontwikkeld, *structural cells*. Die bestaan uit los te plaatsen onderdelen met een oppervlak van 2 x 0,5 m. Op de bodem ligt een basis met zes staanders. Hierop kunnen weer nieuwe delen geplaatst worden tot de gewenste hoogte bereikt is. Het materiaal kan een gewicht dragen van de zwaarste trucks die in de VS zijn toegestaan. Inmiddels zijn ze ook in Europa te koop. Kijk voor meer informatie op www.deeproot.com.

Tree preservation Jim Clark en Nelda Matheny

Wat is de beste manier om een boom tijdens werkzaamheden te beschermen zodat de boom ook na de werkzaamheden gezond en veilig kan blijven staan? Dit was de centrale vraag tijdens deze workshop. Veel zaken spraken voor zich: een goede communicatie tussen de verschillende partijen, werken als team en het organiseren van een goede en tijdige bomenwacht zijn vereist.

Vervolgens rees er een nieuwe vraag: hoeveel ruimte heeft een boom ondergronds eigenlijk nodig en hoeveel wortelverlies is maximaal toelaatbaar? Met andere woorden: hoe groot moet de boombeschermingszone zijn? Er bestaan verschillende theorieën om deze beschermingszone te berekenen: vijf keer de stamdiameter, acht keer de stamdiameter, drie meter buiten de stam, etc. De sprekers hebben hiervoor een nieuwe formule ontwikkeld. Allereerst wordt bepaald welke tolerantie een soort heeft voor werkzaamheden, vervolgens wordt de levensfase van de

Workclimb in de monkey tree.

foto's: Gerben Houweling

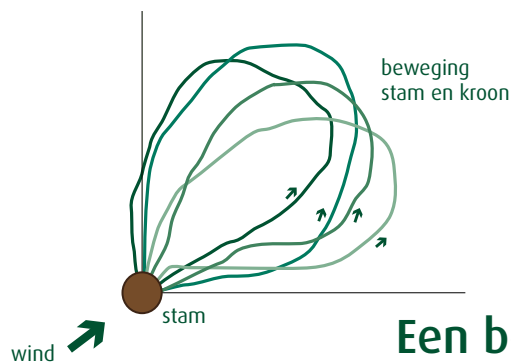

Er zijn slechtere plekken om een congres te houden...

boom bepaald. Bij beide keuzes horen waarden uit een tabel. Door deze samen met de stamdiameter in de formule in te vullen wordt de minimale graafafstand bepaald. Deze theorie is nog niet geheel afgerond. Waarschijnlijk verschijnt er binnenkort een artikel over in *Arborist News of Arboricultural Journal*.

Trees in the wind Ken James

James heeft onderzoek gedaan naar de impact van windbelasting op een boom. Veelal wordt gedacht dat een kroon van een boom onder invloed van wind naar achter buigt en weer terugveert. Een boom 'draait' echter in de wind. Dit is verduidelijkt in onderstaand bovenaanzicht. Dit verklaart waarom sommige bomen na een storm door torsie lijken te zijn afgeknapt.

Een boom 'draait' in de wind

Effect of pruning on wind loading dr. Brian Kane

In navolging op bovenstaande lezing vertelt de volgende spreker wat na wetenschappelijk onderzoek de beste manier blijkt om door middel van snoei de windbelasting te verminderen.

De top drie zijn:

1. innemen (kroon verkleinen);
2. uitdunnen (kroon opener maken);
3. opkronen (takloze stam vergroten).

Door dit laatste ontstaat echter een langere 'hefboom' met in het uiterste geval een Löwenschwans (Mattheck, 2006), met grotere kans op stambreuk tot gevolg.

The use of decay detection devices David Evans

Natuurlijk werd ook het al dan niet nuttig gebruik van de Picus en resistograaf behandeld. Hoofddijn hierin was dat apparatuur vaak onnodig wordt gebruikt en dat het hulpmiddelen zijn. De onderzoeker moet altijd zelf nadenken: is het nodig dat ik de Picus gebruik, kan het ook zonder resistograaf, onderzoek ik de juiste plaats van de boom? Evans noemt de *Thor710 Acoustic Hammer* het meest waardevolle boomonderzoeksinstrument dat er bestaat. Hij kost zo'n € 30,- wat natuurlijk niet duur is voor een draadloze, lichtgewicht nylon klophamer.

Beeld van Amerikanen verandert

Tijdens diverse gesprekken is me duidelijk geworden dat veel Amerikanen geen idee hebben wat boomverzorging in Europa inhoudt. Ze bevestigen dit ook zelf. Het behoud van bomen van honderden jaren oud met holten en zwammen leidt tot veel verbazing. Dure onderzoeken na het aantreffen van mogelijke gebreken is not done in de Verenigde Staten. Gelukkig is dit beeld langzaam aan het veranderen. Men wil weten hoe zaken buiten de Verenigde Staten worden aangepakt en is oprecht geïnteresseerd.

Remember to keep touching trees

Eén man is en blijft heilig in Amerika: dr. Alex Shigo. In vrijwel iedere presentatie tijdens de conferentie wordt hij genoemd. Tijdens de grote veiling van *TREE Fund* werd zelfs een lied over hem ten gehore gebracht:

' I am a man called Alex Shigo,
I've seen trouble all my days.
Through 30 years of cutting timber,
hunting for inside decay! '

...

' And until we meet in some cool forest,
Remember to keep touching trees! '